I N P II

P N NI

n(27

IFI

HAEC CANTICA B.M.V. IN TRES LIBROS
CUM APPENDICE DIVISA EX CODICIBUS
TAM IMPRESSIS TAM MANUSCRIPTIS REDEGIT

FRANCISCUS HABERL

LIPSIAE
BREITKOPF ET HAERTEL
SUIS SUMPTIBUS ET TYPIS PRESSERUNT

~~122/2 47~~
Mus 779.4.1

HARVARD COLLEGE LIBRARY
MAR 27 1886

(27)

PRAEFATIO.

Hoc tomo ampliore continentur omnia *Magnificat*, quae *Jo. Petraloysius* ab anno 1551 ad 1591, cum cantoribus ad S. Petrum et S. Joannem in Laterano praeesset, confecit. Etsi in primordiis editionis universalis[1]) duos libros *Magnificat* professi sumus, tres tamen cum appendice hic offerimus, cum hieme anni 1883 in archivo S. Petri Romae codicem in magno folio manuscriptum invenerimus, ubi non tantum *Magnificat* 5 et 6 vocum (quae hic ponuntur in libro tertio), sed et octo cantica quaternarum vocum ut Praenestiniana inscripta sunt, eaque in libro secundo impressimus.

Liber I. (16 *Magnificat*), qui unus vivo auctore typis expressus est, sic inscribitur: CANTUS | MAGNIFICAT | OCTO TONVM. | Liber Primus. | AVCTORE IO. PETRO | ALOYSIO PRÆNESTINO. | Nunc recens in lucem editus. | Superiorum Permissu. | ROMÆ. | Apud Alexandrum Gardanum | 1591. In 4°. Dedicationem ad Gregorium XIV. Pont. Max. vide infra. Haec editio completa 4 fasciculis servatur Bononiae. Eodem anno iterum expressa est Venetiis cum hoc titulo: CANTVS | MAGNIFICAT | OCTO TONVM | Auctore IO. PETRO | ALOYSIO PRÆNESTINO. | Nunc recens in lucem editi. | Signum typographi. | Venetiis Apud Angelum Gardanum | M.D.LXXXXI. In 4°, sine dedicatione. In capella Sixtina *Cantus* et *Tenor*, in bibliotheca chigiana Romae et in bibliotheca publica Casseliana 4 volumina exstant.[2])

Sixto V. Pont. Max. die 27. Augusti 1590 mortuo successit Urbanus VII., quem post 13 dierum pontificatum excepit Gregorius XIV., qui ipse Idibus Decembris ejusdem anni corona papali insignitus post 10 menses diesque 10 defunctus est. Praenestinus etsi forsan illum ab ipso „primum librum" appellatum jam ante hunc Pontificem electum editurus fuerat, profecto librum istum Gregorio XIV. dedicavit, quod idem Pontifex in ipso initio Pontificatus cantoribus capellae pontificiae, in quorum numero Petraloysius semper habebatur, nova beneficia tribuerat.[3]) Haec 16 *Magnificat*,

---

1) Honorandi emptores hujus operis jam duos tomos ampliores 160 paginas acceperunt. Quod hic et tomus 28. (qui continet tres libros Madrigal.) non solum una, rebus non separatis, sed et pretio eodem edi potuerunt, favori et liberalitati D D. bibliopolarum tribuendum est. Praeterea non 29, sicut ab initio promissum erat, sed 32 tomos haec editio universalis exhibebit. Tomus XXX. supplementa primorum 8 tomorum complectetur, quae diligenter inquirendo archiva noviter reperta sunt; tomo XXXI°. opera dubia, quae Petraloysio tribui solent, porrigentur; in tomo XXXII°. documenta historica, quae ad libros editos et ad vitam Praenestini illustrandam pertinent, atque indices nominum et rerum copiosi afferentur. Anno 1891 vero haec editio universalis Deo propitio completa erit.

2) *Bainius* etsi grammatice recte, tamen minus accurate scribit *octo tonorum*; sed in aliis quoque collectionibus Psalmorum et Magnificat legitur *omnitonum*, vel *omnium tonorum*. Ceterum id brevi indiget expositione. Vesperae sunt pars officii divini et constant ex quinque Psalmis, ex lectione brevi sacrae Scripturae, quae dicitur *Capitulum*, Hymno metrico, et cantico B. Mariae Virginis (Luc. I, 46—55); demum concluduntur cum Oratione convenienti et una ex 4 Antiphonis Marianis varia pro temporis diversitate, id est: *Alma Redemptoris Mater*, *Ave Regina coelorum*, *Regina coeli*, *Salve Regina*, quando non immediate sequitur *Completorium*, quod est ultima pars officii divini. Modi Psalmorum et Magnificat, qui respondent Antiphonae propriae, octies mutantur atque tribus partibus compositae sunt, quae nominantur *initium*, *mediatio*, *finalis*. In editionibus typis expressis hi versus intermedii desunt, quos hic juxta tonos Psalmorum cantus gregoriani Romani adjecimus cum textu, ad normam *Psalterii Vespertini* a me anno 1885 apud typographum Friedr. Pustet Ratisbonensem dispositi. Versus 1., 3., 5., 7., 9. et 11. vide pag. 40—76; Versus 2., 4., 6., 8., 10. et 12. pag. 5—40 post unumquemque octo tonorum.

3) Bainius (*mem. stor. crit. Vol. II. pag. 231 sequ.*) refert redditus tunc esse auctos. Ceterum est error Bainii Praenestinum singulis mensibus 24 scuta ut cantorem quondam pontificium accepisse, quod in tomo XXXII. emendabitur.

Praenestino teste recentissime composita (ipsius verba sunt „librum nuper a me lucubratum“) longe praestant cum aliis, tum 8 canticis libri II. claritate et brevitate numerorum, nec non *cantu firmo* largiter varieque illustrato. Hoc canticum prae Psalmis tanto copiosioribus rhythmis adornatum est, quanto majore honore in Vesperis liturgicis afficitur. Productiores vero sunt versus, ut cum interjectis versibus in cantu gregoriano horae ferme quadrantem expleant, quia ex praescripto Caeremonialis interea altare (vel altaria) et clerici thure adolentur. Cum praesertim in ecclesiis S. Petri et S. Joannis canonicorum et clericorum numerus magnus sit, cantus longius producendus erat, nisi, ut hodie fit, organo cantus suppletur); atque sic imprimis versus II. et III. libri extensi explicantur.

Quodsi nostris temporibus vel in ecclesiis minoribus aliquod de istis canticis, in quibus prae ceteris librum I. commendamus, exerceri voluerit, nonnulli versus cantu gregoriano permutari possunt. Bainius in II. tomo (*Mem. stor. crit. p. 233)* de hoc libro primo haec verba facit: „ Hujus generis componendi rhythmos id potissimum proprium est (quod jam ante Petraloysium et apud aequales, maxime apud *Christophorum Morales* usitatum erat)[1]), ut et in ipso *initio*, et in *mediatione* et in *finalibus* rhythmi varie ornentur. Hi moduli in singulis versibus aliter concinnati super eosdem tonos psalmorum, ornatus adhibiti pariles, similes et consoni numeris propositis, concentus dilucidus verbaque distincta, textus semper intelligibilis atque non obscuratus, — haec omnia Praenestini artem atque ingenium luculentissime demonstrant.“

Burney in III. tomo *General history of music* hoc Praenestini opus summis extollit laudibus atque cum praeceptis et exemplis Jos. Zarlinii comparans hunc accusat rigoris et imperitiae, illius versiculos propter elegantiam, simplicitatem, varietatem laudat.

In editionibus recentioribus ex libro I. versus *Deposuit potentes* II. Toni (pag. 8) ut specimen *canonis* in libro Jo. Bapt. Martini *Esemplare ossia saggio fondamentale pratico di contrapunto*, *Bologna*, *1774*, I. pars, pag. XXX. describitur; indidem deprompsit *Burney*, *history of music*, tom. III. pag. 170. *Magnificat* VIII. Toni (pag. 35) invenitur in opere Dr. Car. Proske intitulato *Musica divina*, Tom. III. pag. 282. Petrus Alfierius in VII. tomo collectionis suae Praenestinianae, Romae, 1846 pag. 251 — 355. 16 Magnificat inseruit clavibus, signis verbisque pro lubitu immutatis, ut tanquam ceteri tomi usui esse nequeant.

8 *Magnificat*, quae in hoc tomo librum II^{um}. complent, ex codice 16. capellae Juliae ad S. Petrum Romae in partitionem redacta primum hic publicantur. Hoc volumen in magno folio confectum ex 129 foliis constat; usque ad fol. 73. *Magnificat* hujus III^{i}. libri, a fol. 74. ad finem 8 longiores atque aequo productiores versus inscripti sunt. Ex eo, quod hi duo libri ad S. Petrum uno volumine concluduntur, haud immerito suspicamur sub idem fere tempus utrumque esse compositum. Cum vero 8 *Magnificat* libri tertii in codice 56. Archivi S. Joannis in Laterano quoque inveniantur, licet statuere haec, partim quinis partim senis vocibus concinenda secundum regulas severissimas artis musicae elucubrata et adornata, ante librum secundum esse confecta. Quodsi compositio rhythmorum utriusque libri spectatur, ultro venit in mentem primo vere ingenii illos effloruisse, i. e. ab annis 1551 — 1555, cum Petraloysius, circa 30 annos natus,[2]) uti magister cantorum musicis cantoribusque patriis et alienis et debuit et voluit ostendere, quid studio didicisset. In Codice Lateranensi additur I. Versus, qui in codice 16. S. Petri desideratur. Hic codex diligentius ab uno totus conscri-

---

1) Bainio saeculum XV. proferre licuit, cum in codicibus capellae pontificiae sexcenta opera principum scholae belgicae inserta sint; ex saeculo XVI. vero pleraque *Elzearii Genet* alias *Carpentras* et *Constantii Festae* reperiuntur. Item complura volumina archivi ad S. Petrum *Magnificat* Rubini. Const. Festae, Jo. Animuccia et aliorum repleta sunt.

2) Ex vere anni 1885 apud me constat Praenestinum anno 1526 esse natum, igitur annum 68. aetatis agentem decessisse, quod breviter demonstravi in annalibus musicae sacrae anni 1886 sub titulo: „Archivum nobilium a Gonzaga Mantuae“. (Caecilien-Kalender apud Fried. Pustet, Ratisbonae.)

ptus praebet versum *Fecit potentiam*, IV. Toni, qui in codice Lateran. deest, ac textum accuratissime ordinatum habet. Cod. 56. mihi quidem a codice 16 videtur esse transscriptum adjecto primo versu ab ipso auctore Petraloysio, qui tunc 1555—1561 regebat chorum S. Joannis in Laterano. Porro id certum est versus libri II[i]. et III[ii]. arte quidem summa esse concinnatos, at, cum nimis prolixi difficultatibus pleni, numerisque iisdem quasi fixis saepe repetitis exerceri haud facile possint, libro primo esse inferiores.

Verum investigantibus et cognoscentibus modos musicos ecclesiasticos antiquos, eorum usum et proprietates, rationem ponendi claves, signa accidentia, rhythmos quaeque singulis modis propria sunt similiaque nihil pretiosius inveniri potest, vix ut quisquam musicae saeculi XVI. studiosus haec *Magnificat* negligere debeat.

Jo. Bapt. Martini in prima parte libri supra citati *(Saggio fondamentale)* hos III[ii]. libri versus tanquam exempla explanavit: 1) pag. 12. *Et exsultavit*, Toni I, 5 voc. 2) pag. 21. *Sicut locutus est*, Toni II, 5 voc. 3) pag. 54. *Sicut locutus est*. Toni III, 5 voc. 4) pag. 80. *Sicut erat*. Toni IV, 7 voc. 5) pag. 103. *Esurientes*. Toni V, 5 voc. 6) pag. 153. *Sicut erat*. Toni VII, 6 voc. 7) pag. 186. *Quia fecit*. Toni VIII, 6 voc. Unum modi VI[i]. specimen non affertur,[1]) quamvis secundum Bainium, cui in hoc adstipulor, istud caeteris praestet.

Bainius librum III[um]. (Vol. II. 322—326) haud multum probat, cum illa cantica „venusta quidem, sed non, ut *Martini* voluerit, sublimia“ vocet. Verum Petraloysium in his elucubrandis, quid auctores belgici laudabiliter, quidque perperam confecissent, didicisse atque rem musicam, quae a natura tantum aberrasset (scilicet hanc arti semper esse prae primis imitandam) esse instaurandam — unde ista commenta hauserit, Bainius non patefacit ideoque homini Belgas vere metuenti veniam demus oportet. *Alexander Choron* eadem exempla secundum *Martini* in III. vol. operis *Principes de composition des écoles d'Italie* typis expressit; *Petrus Alfieri* more suo in VII. tomo collectionis supra nominatae p. 178—231 solummodo versus I., II., III. et VIII. Toni libri tertii emisit.

Totum opus, quod cum codice 16. archivi S. Petri accuratissime comparavimus, hic primum prelo emissum ad cognoscendos Praenestini progressus tantum valet, non ut possit ignorari. Notae ad versus *canonibus* ornatos etiam in codice 16. reperiuntur, ex. gr. in 1., 2., 4. versu toni IV. *Canon in Diapente*, videlicet: vox nova invenitur in diapente superiore, in 8. versu *Canon in Subdiapente*, id est: vox nova reperitur in Diapente inferiore, in versu 12. *Canon in Diapente et Diapason*, id est: ex Tenore primo oriuntur duae voces, una in Diapente superiore, altera in Diapason. In 12. versu V. Toni verbis *Canon cancrizet* indicatur, Tenorem II[um]. cancrorum more retrogradientem modos Tenoris I[i]. repetere, eodem quo prior tempore incipiens. In 12. versu Toni VI. Cod. 56. S. Joannis continet verba: *Canon in diapason per motum contrarium*, Cod. vero 16. S. Petri: *Contraria contrariis curantur*“; utrumque significat Altum II[um]. motu contrario ex Tenore I[o]. proficisci.

In appendice adduntur 3 *Magnificat*, quorum primum ex cod. 29. archivi capellae pontificiae, alterum ex codice 59. archivi in Laterano, tertium ex cod. 47. Basilicae S. Petri desumptum est. Haec duo ultima rhythmis haud sunt absimilia canticis libri II[i].; tertium vero (VI. Toni) versibus IV. Toni ad voces aequales (in transpositione minus usitata) superior est.

In hoc XXVII. tomo haud scio an praeclarissimum sit *Magnificat* 8 vocum ex codice 29. archivi capellae pontificiae, quod si Gregorio XIV. Pont. Max., cui liber I. dedicatus est, non com-

1) Transscriptio *Martini* ad instar manuscripti *Hieronymi Chiti*, qui ab anno 1727—1759 capellam S. Joannis in Laterano dirigebat multaque illius archivi pretiosa opera musica Bibliothecae Corsinianae reliquit, quae nunc urbi Romae propria est.

positum, certe in volumine magni folii inscriptum est;[1]) *Petrus Alfieri* hoc idem clavibus signisque mutatis in VII. vol., pag. 166—178 edidit. De hoc opere Praenestini Bainius (Tom. II. pag. 228) haec fere verba facit: „Modi bene excogitati, rhythmi volubiles, imitationes modice adhibitae, voces ad cantum firmum summa arte adaptatae utroque choro conjuncto admirandum amoenumque concentum efficiunt.“

In tot ac tantis Petraloysii lucubrationibus nullum psalmum in Vesperarum officio cantandum exstare recte miramur. Ratio haec est: Romae psalmi vespertini usque ad finem saeculi XVI. modis gregorianis vel ad summum *Falsobordone* interpositis cantabantur; ampliores psalmorum rhythmi primum a musicis Italiae superioris, praesertim Mediolanensibus et Venetianis, compositi sunt. Hic magnus error apud F. J. Fétis emendandus est, ubi (*biographie universelle*, Tom. VI. pag. 436) psalmorum collectio sub numero IX *Venetiis apud Ricc. Amadinum*, 1596 tanquam Praenestiniana recensetur. Fétis praepropere collectionem Matthaei Asulae *Petraloysio dedicatam* opus ipsius existimavit.[2])

Inscriptio hujus libri haec est:

Cantus | *Sacra*, | *Omnium* | *Solemnitatum* | *Psalmodia Vespertina* | *Cum Cantico B. Virginis.* | *A Diversis in Arte Musica* | *Præstantissimis viris notulis Musicis exornata.* | *Quinque Vocibus* | *Ad Celeberrimum ac Præstantissimum in arte Musica Coryphæum* | *D. Jo: Petrum Aloysium Prænestinum.* (Signum typographi.) | *Venetiis, apud Riccardum Amadinum* | . MDXCII.

PRÆSTANTISSIMO AC CELEBERRIMO VIRO |
D. IO. PETRO ALOYSIO PRÆNESTINO |
Diui Petri in Vrbe, Musices meritissimo Moderatori.
IO. MATTHÆVS ASVLA. S. D.

In 4°. Bononiae 5 fasciculi adsunt.[3])

---

1) Praeterea ibidem reperiuntur opera *Jo. Mariae Nanini, Archangeli Crivelli, Francisci Guerrero, Christophori Morales, Felicis Anerio. Thomae Ludovici da Vittoria, Lucae Marenzio, Christiani Ameyden*, necnon 7 motetta sex vocum et 8 motetta 8 voc. cum *Stabat Mater* 8 vocum *Joannis Petraloysii Praenestini. Lucas Orfei Fanensis* scriba maximam voluminis partem (ad fol. 191) Gregorio XIV. P. Max., cum *Franciscus Soto* capellae praeesset, anno 1591 transscripsit. *Magnificat* VIII. Toni, 8 voc. auctore Luca Marenzio et Ps. *Laudate pueri*, V. Toni, 8 voc. auctore incerto sub P. M. Clemente VIII. anno 1592 pinxit, „Rev. Domino *Paulo de Magistris a Fumone magistro cappellae*". Bainium suspicantem Petraloysium omnia opera ibi posita ut collectionem plenam Pontifici tradidisse documenta, quibus id probatur, deficiunt. Idem quis dixerit de ceteris auctoribus ibi recensitis; scilicet Praenestinus erat „*compositore della capella pontificia*".

2) Baini hac collectione per *P. Martini* cognita (Tom. II., pag. 237) sola nomina auctorum refert dubitatque, num opus vere existat, cum *P. Stanislaus Mattei* post mortem P. Martini ulteriora enarrare non habuerit.

3) In hoc opere sequentia continentur:

Deus in adiutorium	Auctor incertus.
Dixit Dominus, I. toni	Jo. Matthei Asulæ.
Confitebor, II. toni	Constantii Portæ.
Beatus vir. VI. toni	Ippoliti Baccusii.
Laudate pueri IV. toni	Petri Pontii.
In exitu. Proprii toni	Horatii Columbani.
Laudate dominum omnes gentes V. toni	Dominici Lauri.
Lætatus sum VI. toni	Joannis a Cruce.
Nisi Dominus VII. toni	Jeronymi Vespae.
Lauda Jerusalem VIII. toni	Jo. Jacobi Gastoldi.
De profundis clamavi V. toni	Nicol. Parmae.
Memento Domine David. VIII. toni	D. Jo. Matthei Asulæ.
Credidi III. toni	Joannis Cavacii.
In convertendo VI. toni	Leonis Leonum.
Domine probasti me. VIII. toni	Pauli Bozii.
Beati omnes. IV. toni	D. Augustini Coronæ.
Magnificat. I. toni	Jo. Matthei Asulæ.

Quanto vero honore Petraloysius cum tota Italia, tum in ejus regione septentrionali floruerit, ex hac dedicatione tam diserte fluit, ut melius hanc praefationem finire nequeam, quam illius verba apponendo, quibus auctor clarissimus ultimis vitae diebus non potuit non laetitia et consolatione recreari: »Non secus ac flumina suapte natura feruntur ad mare tanquam communem | omnium aquarum parentem ac dominum, ut in illius sinu tanquam in suæ per- | fectionis statione conquiescant; ita omnes quoq; qui musicam profitentur ad | te velut aliquem hujus scientiæ Oceanum, salutandi gratia, et observantiæ | ergò accedunt; quare nemo est tam in extremo terrarum angulo delitescens | Musicus, qui te non veneretur ac suspiciat. In horum numero cum ego essem, | nolui ad te solus accedere, sed multorum aliorum mihi conjunctissimorum ho | minum subsidium comparavi et in societatem accessivi, ut unà omnes non contemnendus fortasse | grex ad te inuisendum et salutandum, ut communem et Musicorum omnium parentem accedere- | mus. Verum cum id obsequium corporibus præstandi facultas denegaretur, animis simul junctis | faciendum duximus, et Sacros hos Psalmos, meo impulsu ab his auctoribus omnibus religioni ad- | dictis confectos, omnium consensu tibi destinandos iudicavi. Accipe igitur singularis benevolentiæ | et amoris unicum quod præstare potui humanitatis testimonium, et sinas nos eam eius immortali- | tatis quam tuis scriptis soles aliis impertiri aliquam particulam tuo inscribendo his scriptis nomi- | ne aucupari. Vale, et nos in ære tuo esse non dedignere. Dat. Venetiis die XV. Sept. MDXCII. | «

Ratisbonae, Calendis Decembris. 1885.

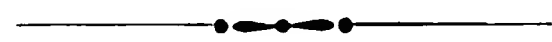
Fr. X. Haberl.

MAGNIFICAT OCTO TONUM.

LIBER PRIMUS.

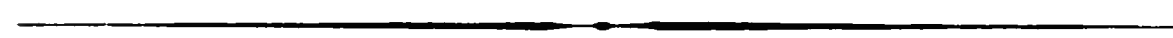
AUCTORE

IO. PETRO ALOYSIO PRAENESTINO.

NUNC RECENS IN LUCEM EDITUS.

SUPERIORUM PERMISSU.

ROMAE

APUD ALEXANDRUM GARDANUM.

1591.

GREGORIO XIIII. PONTIFICI | OPTIMO MAXIMO.

Religionis, Pater Beatissime, divinique cultus quandam esse, | seu ornamentum modulatus, quibus divina celebrantur, concentus, | nemo est qui ignoret. Quos idcirco Maiores magni fecisse viden | tur, quod & illis Deus quasi pleniore ore laudatur, & piorum ani | mi ad sacra frequentanda suavius alliciuntur. Omitto cytharam | illam Regiam Davidis, quae & personat ipsa Dei laudes iucundis | sime, & easdem a nobis in tympano & choro, & psalterio, omni | que genere organorum monet esse concinendas. Salomonem praetereo, qui excitato a se | magnificentissimo templo tam varios choros, et tantam Cantorum multitudinem intro | duxit, quae nisi divino testimonio confirmaretur, incredibilis videri posset. Summi | certe Romani Pontifices, quorum tu solii successor divinitus es laboranti huic saeculo | datus, iam inde ab Apostolicis temporibus, Hymnos, Psalmosque Deo concini sta | tuerunt: atque ille in primis magnus Gregorius, cuius Sanctitas Vestra nominis retulit | felicitatem, Musices Ecclesiasticae, ut in eius vita legitur, non solum studiosus, sed | etiam institutor atque inventor fuit. Te igitur caput, supremumque Religionis Antisti | tem, ut caetera, quae ad eam pertinent, diligentissime curas; ita ab hoc quoque sacri can | tus studio non abhorrere cum alia multa testantur, tum ea beneficia, quae in sacrae Palati | nae Cappellae Ministros, Cantoresque statim initio Pontificatus intulisti. Auxisti enim sin | gulari liberalitate eorum commoda, atque proventus, eiusdemque me quoque liberalita | tis participem effecisti. Quo quidem nomine, Pater Beatissime, cum tibi me maxi | mopere debere intelligam, ne accepti beneficii immemor atque ingratus omnino vi | dear; hoc sanctitati vestrae qualecunque munusculum rependere statui. Quaeso igitur | ab ea humiliter, ut librum hunc a me nuper lucubratum, qui sacrum illum ad Vespe | ras cani solitum decantat Hymnum, quo Beatissima Dei Mater Magnificavit Domi | num, cum fecisset ei magna, qui potens est; laeta atque hilari fronte dignetur acci | pere. Tum Deum Optimum Maximum obnixe precor, ut eandem ad sanctae Matris | Ecclesiae gloriam, totiusque Christiani populi salutem quam diutissime incolumem servet. | S. V. | Humiliss. ac devotiss. Servus

Ioan. Petrus Aloysius Praenestinus.

Primi Toni.

Cantus.

*) *Versus intermedios in cantu gregoriano vide pag. 5.*

Stich und Druck von Breitkopf & Härtel in Leipzig.

Cum tribus vocibus.

Cantus.

Altus.

Tenor.

- - - - jus a pro-ge-ni-e in pro-ge- - ni - es,

- - - - - um, ti-men - ti-bus e - - - - - - um.

-tes de se - - - - - de, de - po-su-

-a po-ten - tes de se - - - de, et ex-al-ta - vit,

Cum tribus vocibus.

Altus.

Tenor.

Bassus.

Versus intermedii in cantu gregoriano.

Fin. 1.

2. Et ex - sulta - - - vit spiri-tus me - us* in Deo salu - - ta - ri me - o.
4. Qui - a fecit mihi ma - gna qui po - tens est:* et sanctum nomen e - jus.
6. Fe - cit potentiam in brachi-o su - o:* dispersit superbos mente cordis su - i.
8. E - su - rientes im - ple - vit bo - nis:* et divites dimi - - sit in - a - nes.
10. Sic - ut locutus est ad pa - tres no - stros,* Abraham, et semini e-jus in saecu-la.
12. Sic - ut erat in principio, et nunc, et sem - per,* et in saecula saecu - lo-rum. A - men.

Fin. 2.

Eu o u a e.

Fin. 3.

Eu o u a e.

Fin. 4.

Eu o u a e.

Fin. 5.

Eu o u a e.

Secundi Toni.

Cantus.

*)

*) *Versus intermedios in cantu gregoriano vide pag. 10.*

Cum tribus vocibus.

Cantus.

Altus.

Tenor.

- - mi - les, et ex-al-ta - vit hu - - mi-les.

Cum quatuor vocibus.

Alt

Tenor

Tenor

Bass

Cantus.

Altus.

Tenor.

Bassus.

Versus intermedii in cantu gregoriano. *Fin.*

2.	Et ex -	sultavit spiritus	me - us *	in Deo salu - - -	ta - ri	me - o.
4.	Qui - a	fecit mihi magna qui po -	tens est:*	et sanctum	no - men	e - jus.
6.	Fe - cit	potentiam in brachio	su - o:*	dispersit superbos mente	cor - dis	su - i.
8.	E - su -	rientes implevit	bo - nis:*	et divites dimi - -	sit in -	a - nes.
10.	Sic - ut	locutus est ad patres	no - stros,*	Abraham et semini ejus	in sae -	cu - la.
12.	Sic - ut	erat in principio, et nunc, et	sem - per,*	et in saecula saecu -	lo - rum.	A - men.

Tertii Toni.

Cantus.

*) *Versus intermedios in cantu gregoriano vide pag. 15.*

Cum tribus vocibus.

Cantus.

Altus.

Tenor.

Cum quatuor vocibus.

Cantus (I).

Cantus (II).

Altus.

Tenor.

Cantus.

Altus.

Tenor.

Bassus.

Spi- -ri -tu -i san- -cto, *et Spi - ri - tu - i san - - - cto.*

Versus intermedii in cantu gregoriano. *Fin. 1.*

2. Et ex - sultavit spiri - tus me - us* in Deo saluta - - - - - ri me - o.
4. Qui - a fecit mihi magna qui po - tens est:* et sanctum no - - - men e - jus.
6. Fe - cit potentiam in brachi - o su - o:* dispersit superbos mente cor - dis su - i.
8. E - su - rientes im - - - ple - vit bo - nis:* et divites dimisit in - a - nes.
10. Sic - ut locutus est ad pa - tres no - stros,* Abraham, et semini ejus in saecu - la.
12. Sic - ut erat in principio, et nunc, et sem - per,* et in saecula saeculo - - rum. A - men.

Fin. 2. Eu o u a e. *Fin. 3.* Eu o u a e. *Fin. 4.* Eu o u a e.

Quarti Toni.

Cantus.

A - ni - ma me - a Do - - - - mi - num, a - ni -

- ma me - - a Do - mi - num, *a - ni - ma me - - a Do - mi - - num.*

*) *Versus intermedios in cantu gregoriano vide pag. 20.*

ae, *an cu tae su ae:* ec ce e nim ex noc

ue a tam me ui cent

17069

(5.) Et mi - se - ricor-di - a e - jus, *et mi - se - ri - cor - di - a e - jus*

- - - - - um, *ti - men - ti - bus e - - - um.*

Cum tribus vocibus.

Altus.

Tenor.

Bassus.

Cum quatuor vocibus.

Cantus.

Altus (I).

Altus (II).

Tenor.

Cantus.

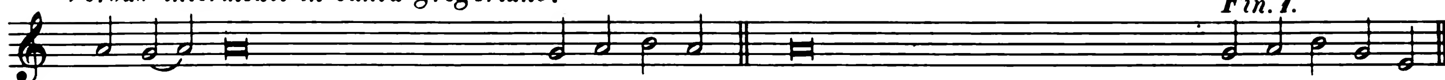
Altus.

Tenor.

Bassus.

- - cto, et Spi - ri - tu - i san - - cto,........... san - - cto.

Versus intermedii in cantu gregoriano.

2. Et ex - sultavit Spi - - - ri - tus me - us* in Deo sa - - - - - - lu - ta - ri me - o.
4. Qui - a fecit mihi magna qui po - tens est: * et san - - - - - - ctum nomen e - jus.
6. Fe - cit potentiam in bra - - chi - o su - o:* dispersit superbos men - - - te cordis su - i.
8. E - su - rientes im - - - ple - vit bo - nis:* et divites di - - - - - mi - sit in - a - nes.
10. Sic - ut locutus est ad patres nostros,* Abraham, et semini e - - jus in sae - cu - la.
12. Sic - ut erat in principio, et nunc, et semper,* et in saecula sae - - - cu - lorum Amen.

Quinti Toni.

Cantus.

- - ии - иuии, a - - ni - ma me - a Do - - mi - - - num.

*)

omnes gene - ra - ti-o - - nes, ge - ne-ra-ti-o - - nes.

*) *Versus intermedios in cantu gregoriano vide* *pag. 25.*

Cum tribus vocibus.

Altus.

Tenor.

Bassus.

(5.) Et mi - se - ri-cor-di - a e - - - - - - jus, *et mi-se-ri-*

- cor-di - a .... *e - jus* a pro - ge-ni - e in pro-ge - - - ni-

de - po - su - it poten - tes de se - - de, po - ten - tes

- ta - vit hu - - mi - les, et ex_al - tavit humi - les, *et ex_al - ta - vit hu - - mi - les.*

(9.) Su - sce - - - pit I - sra - el pu - erum su - um,

17069

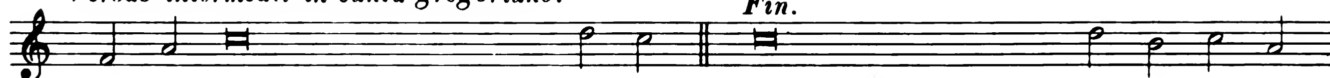
pu - erum su - um, *pu - e - rum su - - um,* re - cor-da -

- tus mi-se-ri - cor - - di - ae su - ae, mi - se-ri -

- cor - di - ae su - ae, mi - se-ri - cor - di-ae su - - - - - ae.

-cto, ... et Spi - ri - tu - i san - cto, san - - - - cto.

Versus intermedii in cantu gregoriano. *Fin.*

2. Et ex - sultavit spiritus me - us* in Deo salu - - - ta - ri me - o.
4. Qui - a fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum no - men e - jus.
6. Fe - cit potentiam in brachio su - o:* dispersit superbos mente cor - dis su - i.
8. E - su - rientes implevit bo - nis:* et divites dimi - - sit in - a - nes.
10. Sic - ut locutus est ad patres no - stros,* Abraham, et semini e - jus in sae - cula.
12. Sic - ut erat in principio, et nunc, et semper,* et in saecula saecu - - lo - rum. A - men.

17069

Sexti Toni.

Cantus.

*) *Versus intermedios in cantu gregoriano vide pag. 30.*

o - mnes ge-ne - - ra - ti - o - - - - - nes.

Cum tribus vocibus.

Cantus.

Tenor.

Bassus.

-genies timenti-bus e - - - - - - - - - um.

se - de, et ex_al - ta_vit hu - - - mi - les, *et ex_al - ta - vit*

su - scepit I_sra_el pu_erum su - - - um, re - cor_da - - tus

mi_se_ri - cordi - ae ...... su - - ae.

(II.) Glo - ri - a Pa - tri, et ...... Fi - li - o, ...

glo - - ri - a Pa - tri, et Fi - - li - o,

et........ Spi - ri - tu - i........ san - - - cto, *et Spi-ri - - tu-i san - - cto.*

Versus intermedii in cantu gregoriano. *Fin.*

2. Et ex -	sultavit spiri - - tus me - us*	in Deo salu - - - -	ta - ri	me - o.
4. Qui - a	fecit mihi magna qui po - tens est:*	et sanctum	no - men	e - jus.
6. Fe - cit	potentiam in brachi - o su - o:*	dispersit superbos mente	cor - dis	su - i.
8. E - su -	rientes imple - - - vit bo - nis:*	et divites dimi - - -	sit in -	a - nes.
10. Sic - ut	locutus est ad pa - - tres nostros,*	Abraham, et semini e - -	jus in	saecula.
12. Sic - ut	erat in principio, et nunc, et semper,*	et in saecula saecu - -	lo - rum.	A - men.

Septimi Toni.

Cantus.

a - - ni - ma me - - - a Do - - - mi - num.

*) *Versus intermedios in cantu gregoriano vide pag. 35.*

(3.) Qui - a re-spe - - xit .... hu - mi-li-ta -

(3.) Qui-a re - spe - - - xit hu - - mi-li - ta - tem, ... hu -

(3.) Qui - a re-spe - - - - - - - xit

(3.) Qui - a re - spe - - - xit hu-

-tem an - cillae su - ae: ec-ce e-nimex hoc be - atam me dicent o -

-mi-li-tatem an - cillae su - ae: ec-ce e-nimex hoc be - a - tam medi - - cent

hu-mi-li - ta - teman - cillae su - - ae: ec-ce e-nimex hoc be-atam me di - -

-mi-li-ta - temancillae su - ae: ec-ce e-nimex hoc be-a-tamme di-cent

-mnesgene - ra - ti - o - - - - nes, *o-mnes ge-ne - ra - ti - o - nes.*

o-mnes gene-ra - - ti - o - - nes, *o - mnesge-ne - ra-ti-o - - nes.*

- cent o - mnesgene - ra - ti - o - - nes.

o-mnes ge-ne-ra - ti-o - - nes, *o - mnes ge-ne - ra-ti - o - - nes.*

(5.) Et mi-se-ri - cor - - di-

(5.) Et mi-se-ri - cor - di - a .... e - - -

(5.) Et mi-se-ri - cor - - di - a .... e - jus, e - - - - - - -

(5.) Et mi - se-ri-cor - - di-a e - - - jus

a pro-ge-ni - e in pro-ge - - - - ni - es,

a pro-ge-ni - e in pro-ge - - ni - es .... ti -

- men-ti - bus, ti - men - ti - bus e - um, *ti - men-ti - bus e - um.*

Cum tribus vocibus.

Altus.

Tenor.

Bassus.

17069

de se - de, de - po-su-it po-ten - tes de se - - de,

et ex-al - ta - vit hu - mi-les, *et ex-al - ta - - vit hu - mi - les.*

Cum quatuor vocibus.

Cantus (I).

Cantus (II).

Altus.

Tenor.

su - sce-pit I - sra - el pu - e - rum su - - - - -

Cantus.

Altus.

Tenor.

Bassus.

(11.) Glo - ri - a Pa - tri, et Fi - li - o,..

et Spi - ri - tu - i san - - - - cto, et

Spi - ri - tui san - - cto, *et Spi - ri - tu - i san - - - - - - - cto.*

Versus intermedii in cantu gregoriano.

2. Et ex - sultavit spiri - tus me - us* in Deo salu - - - ta - ri me - o.
4. Qui - a fecit mihi magna qui po - tens est:* et sanctum no - men e - jus.
6. Fe - cit potentiam in brachi - o su - o:* dispersit superbos mente cor - dis su - i.
8. E - su - rientes im - - ple - vit bo - nis:* et divites dimi - - sit in - a - nes.
10. Sic - ut locutus est ad pa - tres no - stros;* Abraham, et semini e - - jus in sae - cula.
12. Sic - ut erat in principio, et nunc, et sem - per,* et in saecula saecu - - lo - rum. A - men.

Octavi Toni.

Cantus.

17069

(3.) Qui - a re-spe -

-xit hu-mi-li - ta - tem an - cil-lae su - - ae, an - cil-lae su - - ae: ec - -

*) *Versus intermedios in cantu gregoriano vide pag. 40.*

-cent o- -mnes ge- -ne- -ra-ti-o- -nes.

(5.) Et misericordia e-

Cum tribus vocibus.

Cantus.

Altus.

Tenor.

(9.) Su - scepit Isra - el pu - erum su - - - um, re - cor -

(11.) Glo -

(11.) Glo - - ri - a Pa - - - - - - - - - - - - tri,

(11.) Glo - - ri - - a Pa - - - - - - -

(11.) Glo - - - ri - - a

Pa - - - - - tri, glo - - ri - a

et Spiri - tu - i sanc - cto, *et Spi-ri - tu-i san - cto.*

Versus intermedii in cantu gregoriano. *Fin. 1.* *Fin. 2.*

Primi Toni.

Intonatio in cantu gregoriano. *Fin. 1.*

Reliquos Versus intermedios vide pag. 45, caeteras vero Finales pag. 5.

Cantus.

Altus.

Tenor.

Bassus.

Spi - ri - tus meus in De - o sa - lu - ta - ri me - - - o, in De -

Cum tribus vocibus.

Cantus.

Altus.

Tenor.

(12.) Sic - - ut e - - - rat in prin - ci - pi - o, et......

Versus intermedii in cantu gregoriano. *Fin. 1.* *)

3. Qui - a respexit humilitatem an - cil - lae su - ae:* ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes gene - ra - ti - o - nes.
5. Et mi - seri - cordia ejus a progeni - e in pro - geni - es * timen - - - - - - - tibus e - um.
7. De - po - suit po - - - - ten - tes de se - de,* et exal - - - - - - tavit humi - les.
9. Su - sce - pit Isra - - - - el puerum su - um,* recordatus miseri - cor - - - di - ae su - ae.
11. Glo - ri - a Pa - tri, et Fili - o,* et Spiri - - - - - - - tu - i san - cto.

*) *Caeteras Finales vide pag. 5.*

Secundi Toni.

Intonatio in cantu gregoriano.

(1.) Ma - gni - fi - cat * a - ni - ma me - a Do - minum.

Reliquos Versus intermedios vide pag. 49

Cantus.

Altus.

Tenor.

Bassus.

- - o sa - lu - ta - ri me - - - - - o.

(4.) Mi - -

- - - ni ma - - - gna qui po - tens est: et sanctum no - -

- men e - - - jus, *et sanctum no - - - men e - jus.*

17069

(6.) In brachi - o .... su - - o: dis-per - sit su-per -

Cum tribus vocibus.

Cantus.

Tenor.

Bassus.

est ad pa - - tres no - stros,

(12.) Sic - ut e - - - - - - rat

- men, sae - cu-lorum A - men, *sae - cu - lorum A - men.*

Versus intermedii in cantu gregoriano. *Fin.*

3. Qui - a respexit humilitatem ancillae su - ae:* ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes genera - ti - ones.
5. Et mi - seri-cordia ejus a progenie in pro - geni - es * timenti - - - - - - - bus e - um.
7. De - po - suit potentes de se - de,* et exalta - - - - - - - vit humiles.
9. Su - sce - pit Israel puerum su - um,* recordatus miseri-cordi - - - - ae suae.
11. Glo - ri - a Patri, et Fi - - - - li - o,* et Spiritu - - - - - - - i sancto.

Tertii Toni.

Intonatio in cantu gregoriano. *Fin. 1.*

(1.) Ma - gni - fi - cat * a - ni - ma me - a Do - mi - num.

Reliquos Versus intermedios vide pag. 53, caeteras vero Finales pag. 15.

Cantus.

Altus.

Tenor.

Bassus.

(2.) Et ex - - - sul - ta - - - vit

- o su - - - - o, in brachi-o su - - o:

dis - per - sit su - per - - - sos men - to ser - me -

im_ple - vit bo - nis, *im - ple_vit* .... *bo - nis:* et di_vi -

- vit bo - - - - nis, im - ple - vit bo - - - - nis:

- tes im_ple - vit bo - nis, im - ple_vit ....

- tes im_plevit bo - nis, im_plevit bo - - - nis, ... im - ple_vit .... bo - - -

- - - nis: et di_vi - tes di_misit in - a - nes, di_mi_sit .... in - - a - nes.

Cum tribus vocibus

Altus.

Tenor.

Bassus.

Versus intermedii in cantu gregoriano. *Fin. 1.* *)

3. Qui - a respexit humilitatem an - cil - lae su - ae:* ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes genera_ti_o_nes.
5. Et mi - seri - cordia ejus a progenie in pro - geni - es* timen - - - - - - - tibus e_um.
7. De - po - suit poten - - - tes de se - de,* et exalta - - - - - - - vit humiles.
9. Sus_ce - pit Israel pue_rum su - um,* recordatus miseri - cor - - - - - diae su_ae.
11. Glo - ri - a Pa - - - - tri, et Fi - li - o,* et Spiri - - - - - - tui sancto.

Caeteras Finales vide pag. 15.

Quarti Toni.

(2.) Et ex - sul - ta - - - - - vit spi - ri-tus

me - us in De - o sa - lu - ta-ri

(4.) Qui - - a fe - cit mi - - hi ma - gna qui

po - tens est: et sanctum no - men e - jus,

et sanctum no-men e - - - jus, et sanctum no - men e - - jus.

- o su - - - o: dis - per - sit su - per - bos

- - - nis, *im - ple - vit* *bo - nis:* et di - vi - tes di - mi - sit in -

bo - - - nis, *im - ple - vit* *bo - nis:* et di - vi - tes di -

im - ple - vit bo - nis, *im - ple - vit bo - - nis:*

- ple - vit bo - nis, *im - ple - vit* *bo - nis:* et di - vi - tes di - mi - sit in -

Cum tribus vocibus.

Cantus.

Altus.

Tenor.

Versus intermedii in cantu gregoriano. *Fin. 1.* *)

3. Qui - a respexit humilitatem an - cil - lae su - ae:* ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes ge - ne - ra - ti - o - nes.
5. Et mi - seri - cordia ejus a progenie in pro - ge - ni - es* ti - - - - - - - - - men - ti - bus e - um.
7. De - po - suit poten - - - tes de se - de,* et exal - - - - - - - - ta - vit hu - mi - les.
9. Sus - ce - pit Israel pu - - - e - rum su - um,* recordatus miseri - - - - - cor - di - ae su - ae.
11. Glo - ri - a Patri, et Fi - li - o,* et spi - - - - - - - - ri - tu - i sancto.

*) *Caeteras Finales vide pag. 20.*

Quinti Toni.

Intonatio in cantu gregoriano.

1. Ma - gni - fi - cat* a - ni - ma me - a Do - mi - num.

Reliquos Versus intermedios vide pag. 62.

Cantus.

Altus.

Tenor.

Bassus.

(4.) Qui - a fe - cit mi-hi ma - gna qui potens est,.............. *qui po-tens*

(6.) Fe - cit po - ten - ti - am, *fe - cit po - ten - ti - am*.......... in

Cum tribus vocibus.

Altus.

Tenor.

Bassus.

-nis, im-ple-vit bo - - - - - nis, bo - nis: et

-tes im - ple-vit bo - - - - nis: et di - vi-tes di - mi - - -

bo - - - - - nis: et di - vites di - mi - - sit in-a - -

no - stros, A - bra-ham,et se-mi - ni e - jus in sae - cu - la, et se-mi - ni e - -

no - - *stros,* A - bra-ham,et se-mi - ni e - - jus in sae - - cu -

- - - stros, A - bra-ham,et se-mi -

patres no - - - stros, A - bra - ham,et se - mi - ni e - jus,

(12.) Sic - ut e - - - rat in prin - ci - pi - o, et

nunc, et sem-per, et nunc, et sem - per, et in saecu-la, et in saecu - la

Versus intermedii in cantu gregoriano. *Fin.*

3. Qui - a respexit humilitatem ancillae su - ae:* ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes gene - ra - ti - o - nes.
5. Et mi - seri - cordia ejus a progenie in pro - geni - es* ti - - - - - - - - mentibus e - um.
7. De - po - suit potentes de se - de,* et exal - - - - - - - ta - vit humiles.
9. Sus - ce - pit Israel puerum su - um,* recordatus miseri - - - - - - cordiae su - ae.
11. Glo - ri - a Patri, et Fili - o,* et Spi - - - - - - - ri - tui san - cto.

Sexti Toni.

Intonatio in cantu gregoriano. *Fin.*

1. Ma - gni - fi - cat* a - ni - ma me - a Do - mi - num.

Reliquos Versus intermedios vide pag. 67.

Cantus.

Altus.

Tenor.

Bassus.

De - o............... sa - - lu - ta - ri me - - - o.

po-tens est: et sanctum nomen e - - - jus,

et san - ctum no-men e - - - jus.

Cum tribus vocibus.

Cantus.

Altus.

Tenor.

Cum tribus vocibus.

Altus.

Tenor.

Bassus.

bo - - - - - - nis: et di - vi - tes,

- - - - - nis: et di - vites di - mi - sit in -

im - ple-vit bo - - nis: et di - vites di - mi - - - sit

(12.) Sic - - ut e - - rat........................ in princi - pi - o, in princi - pi -

Versus intermedii in cantu gregoriano. *Fin.*

3. Qui-a respexit humilitatem ancil - lae su - ae:* ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes gene - ra - ti - o - nes.
5. Et mi - seri - cordia ejus a progenie in pro - ge - nies* timen - - - - - - - ti - bus e - um.
7. De - po - suit potentes de se - de,* et exal - - - - - - - ta - vit humi - les.
9. Susce - pit Israel pue - - - rum su - um;* recordatus miseri - cor - - - - - di - ae su - ae.
11. Glo - ri - a Patri, et Fi - lio,* et Spiri - - - - - - - tu - i san - cto.

Septimi Toni.

Intonatio in cantu gregoriano. *Fin. 1.*

1. Ma - gni - fi - cat* a - ni - ma me - a Do - mi - num.

Reliquos Versus intermedios vide pag. 72, caeteras vero Finales pag. 35.

vide pag. 72, caeteras vero Finales pag. 35.

Cantus.

Altus.

Tenor.

Bassus.

(2.) Et exsul - ta - - - vit,............ et exsul - ta - - - - vit

Cum tribus vocibus.

Cantus.

Altus.

Tenor.

(8.) E-su-ri - en - tes im-ple-vit bo - nis, im - - plevit bo - nis:

et di - vi-tes di-mi - - - sit, et di - vi-tes di-mi - sit in-a - -

(10.) Sic - - ut lo - cutus est, ... *sic - - ut lo - cu-tus est* ....

et nunc,et sem - per, et in sae - cula,..................

Versus intermedii in cantu gregoriano. *Fin. 1.* *)

3. Qui - a respexit humilitatem an - cil - lae su - ae:* ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes gene - ra - ti - o - nes.
5. Et mi - seri - cordia ejus a progenie in pro - genies* ti - - - - - - - menti - bus e - um.
7. De - po - suit poten - - - tes de se - de,* et exal - - - - - - - ta - vit humiles.
9. Sus - ce - pit Israel pue - rum su - um,* recordatus miseri - - - - - - cordiae su - ae.
11. Glo - ri - a Pa - - - - - tri et Fili - o,* et Spi - - - - - - - ritui san - cto.

*) *Caeteras Finales vide pag. 35.*

Octavi Toni.

Intonatio in cantu gregoriano. *Fin. 1.* *Fin. 2.*

1. Ma - gni - fi - cat* a - ni - ma me - a Do - mi - num. Eu o u a e.

Reliquos Versus intermedios vide pag. 76.

Cantus.

Altus.

Tenor.

Bassus.

et sanctum no - men, et sanctum nomen e - - jus.

(6.) Fe - cit po - ten - - ti - am

in brachi - o su - o: dis-per - sit su-per - bos

men - te cor-dis su - i, *men - te cor - - dis su - i.*

(8.) E - su - ri - en - tes im - ple-vit bo - nis, im-ple-vit

(12.) Sic - - ut e - - - - rat in prin - ci - pi -

(12.) Sic - ut e - - - - rat in prin - ci - pi - o,

(12.) Sic - ut e - - - rat in prin - ci - pi - o,

(12.) Sic - ut e - - rat in prin - ci - - - pi - o,

et nunc, et sem - per, et in sae - cu -

Versus intermedii in cantu gregoriano. *Fin. 1.* *Fin. 2.*

3. Qui - a respexit humilitatem ancillae su - ae:* ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes gene - ra - ti - o - nes. E u o u a e.
5. Et mi - seri - cordia ejus a progenie in pro - geni - es* timen - - - - - - ti - bus e - um.
7. De - po - suit potentes de se - de,* et exal - - - - - - ta - vit humiles.
9. Susce - pit Israel puerum su - um,* recordatus miseri - cor - - - - di - ae su - ae.
11. Glo - ri - a Patri, et Fili - o,* et Spiri - - - - - - tu - i san - cto.

17069